ते तु दृष्ट्वैव कौन्तेयमजिनैः प्रतिवासितं। रुक्माङ्गदधरं वीरं भीमं भीमपराक्रमं।
सायुधं बद्धनिस्त्रिंशमशङ्कितमरिन्दमं। पुष्करेषुमुपायान्तमन्योन्यमभिचुक्रुशुः।
अयं पुरुषशार्दूलः सायुधोऽजिनसंवृतः। यच्चिकीर्षुरिह प्राप्तस्तत्सम्प्रष्टुमिहार्हथ।
ततः सर्व्वे महाबाहुं समासाद्य वृकोदरं। तेजोयुक्तमपृच्छन्त कस्त्वमाख्यातुमर्हसि। ११२६५
मुनिवेशधरश्चैव सायुधश्चैव लक्ष्यसे। यदर्थमभिसंप्राप्तः तदाचक्ष्व महामते।
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि तीर्थयात्रापर्व्वणि सौगन्धिकाहरणे त्रिपञ्चाशदधिकशततोऽध्यायः॥ १५३॥
॥ भीमसेन उवाच॥ पाण्डवो भीमसेनोऽहं धर्म्मराजादनन्तरः। विशालां बदरीं प्राप्तो भ्रातृभिः सह राक्षसाः।
अपश्यत्तत्र पाञ्चाली सौगन्धिकमनुत्तमं। अनिलोढमितो नूनं सा वहति परीप्सति।
तस्या मामनवद्याङ्ग्या धर्म्मपत्न्याः प्रियं स्थितं। पुष्पाहारमिह प्राप्तं निबोधत निशाचराः।
॥ राक्षसा ऊचुः॥ आक्रीडोऽयं कुवेरस्य दयितः पुरुषर्षभ। नेह शक्यं मनुष्येण विहर्त्तुं मर्त्यधर्म्मणा। ११२७०
देवर्षयस्तथा यक्षा देवाश्चात्र वृकोदर। आमन्त्र्य यक्षप्रवरं पिबन्ति रमयन्ति च।
गन्धर्व्वाप्सरसश्चैव विहरन्त्यत्र पाण्डव। अन्यायेनेह यः कश्चिदवमन्य धनेश्वरं।
विहर्त्तुमिच्छेद्दुर्वृत्तः स विनश्येन्न संशयः। तमनादृत्य पद्मानि जिहीर्षसि बलादृतः।
धर्म्मराजस्य चात्मानं ब्रवीषि भ्रातरं कथं। आमन्त्र्य यक्षराजं वै ततः पिब हरस्व च।
नातोऽन्यथा त्वया शक्यं किञ्चित् पुष्करमीक्षितुं॥ भीमसेन उवाच॥ राक्षसास्तं न पश्यामि धनेश्वरमिहान्तिके। ११२७५
दृष्ट्वाऽपि च महाराजं नाहं याचितुमुत्सहे। नहि याचन्ति राजान एष धर्म्मः सनातनः।
नचाहं हातुमिच्छामि क्षात्रं धर्म्मं कथञ्चन। दयञ्च नलिनी रम्या जाता पर्व्वतनिर्झरे।
नेयं भवनमासाद्य कुवेरस्य महात्मनः। तुल्याहि सर्व्वभूतानामियं वैश्रवणस्य च।
एवं गतेषु द्रव्येषु कः कं याचितुमर्हति॥ वैशम्पायन उवाच॥ इत्युक्त्वा राक्षसान् सर्व्वान् भीमसेनो ह्यमर्षणः।
व्यगाहत महाबाहुर्नलिनीं तां महाबलः। ततः स राक्षसैर्व्वाचा प्रतिषिद्धः प्रतापवान्। ११२८०
मामेवमिति स क्रोधैर्भर्त्सयद्भिः समन्ततः। कदर्थीकृत्य तु स तान् राक्षसान् भीमविक्रमः।
व्यगाहत महातेजास्ते तं सर्व्वे न्यवारयन्।
गृह्णीत बध्नीत प्रकर्त्ततेमं पचाम खादाम च भीमसेनं। क्रुद्धा ब्रुवन्तोऽभिययुर्द्रुतं ते शस्त्राणि चोद्यम्य विवृत्तनेत्राः।
ततः स गुर्व्वीं यमदण्डकल्पां महागदां काञ्चनपट्टनद्धां। प्रगृह्य तानभ्यपतत्तरस्वी ततोऽब्रवीत्तिष्ठत तिष्ठतेति।
ते तं तदा तोमरपट्टिशाद्यैर्व्याविद्धशस्त्रैः सहसा निपेतुः। जिघांसवः क्रोधवशाः सुभीमा भीमं समन्तात् परिवव्रुरुग्राः। ११२८५
वातेन कुन्त्या बलवान् सुजातः शूरस्तरस्वी द्विषतां निहन्ता। सत्ये च धर्म्मे च रतः सचैव परिक्रमे शत्रुभिरप्रधृष्यः।
तेषां स मार्गान् विविधान्महात्मा विहत्य शस्त्राणि च शात्रवाणां। यथा प्रवीरान्निजघान भीमः परं शतं पुष्करिणी समीपे।
ते तस्य वीर्य्यञ्च बलञ्च दृष्ट्वा विद्याबलं बाहुबलं तथैव। अशक्नुवन्तः सहितुं समन्तात् द्रुतं प्रवीराः सहसा निवृत्ताः।
विदीर्य्यमाणास्तत एव हन्तुमाकाशमास्थाय विमूढसंज्ञाः। कैलासशृङ्गाण्यभिदुद्रुवुस्ते भीमार्द्दिताः क्रोधवशाः प्रभग्नाः।